

Rheinland-Pfalz

LANDESAMT FÜR SOZIALES,
JUGEND UND VERSORGUNG

OPIEKA PRAWNA

Z objaśnieniami dotyczącymi pełnomocnictwa prewencyjnego

INFORMACJE DLA
MIGRANTEK I MIGRANTÓW

Redaktion

AG Broschüren der LAG BtG Rheinland-Pfalz
Landesamt für Soziales, Jugend und Versorgung
– Überörtliche Betreuungsbehörde Rheinland-Pfalz –
Rheinallee 97–101 • 55118 Mainz

Telefon 06131 967-260
www.lsjv.rlp.de

Institut Opieki Transkulturowej (Institut für transkulturelle Betreuung) zainicjował pomysł wydania niniejszej broszury oraz przyczynił się do przetłumaczenia tekstu na wiele języków.

Freundallee 25 • 30173 Hannover • Telefon 0511 590 920-0 • www.itb-ev.de

prawo opiekuńcze zapewnia ochronę jak również pomoc dla osób pełnoletnich, które wskutek choroby psychicznej, upośledzenia fizycznego, umysłowego lub psychicznego nie są w stanie całkowicie lub częściowo załatwić ważnych spraw życiowych i w związku z tym wymagają pomocy innych osób.

Istotą opieki jest otrzymanie wsparcia dla osób wymagających pomocy przydzielając im opiekuna (*Betreuer*), który zatroszczy się o regulowanie spraw podopiecznego w ustalonym przez sąd zakresie obowiązków. Wola i dobro podopiecznych powinno stać przy tym na pierwszym miejscu.

W kraju związkowym Nadrenia-Palatynat mieszka wiele osób z różnych części świata. Również migrantki oraz migranci powinni mieć lepszy dostęp do informacji i ofert pomocy. Często osoby te nie znają ofert pomocy i doradztwa świadczonych przez placówki oraz instytucje opiekuńcze lub mają problemy ze zrozumieniem języka urzędowego i nie wiedzą do kogo mogą się zwrócić o pomoc.

Poniższa broszura informacyjna udziela odpowiedzi na praktyczne pytania dotyczące opieki prawnej, rozporządzenia o opiece oraz pełnomocnictwa prewencyjnego w języku niemieckim oraz innych językach, tak aby migrantki i migranci również mieli dostęp do informacji w języku ojczystym. Ponadto broszura została przygotowana w języku przystępnym dla wszystkich, dzięki czemu osoby z trudnościami w nauce mogą lepiej zrozumieć zawarte tutaj informacje.

Pragnę serdecznie podziękować Krajowemu Urzędowi do Spraw Socjalnych, Młodzieży i Zaopatrzenia Nadrenii-Palatynatu za wydanie niniejszej broszury. Stanowi ona znaczący wkład w zakresie przybliżania migrantom, również z upośledzeniami, praw, które im przysługują.

Sabine Bätzing-Lichtenthäler

Ministerin für Soziales, Arbeit, Gesundheit und Demografie des Landes Rheinland-Pfalz

(Minister Pracy, Spraw Socjalnych, Zdrowia i Demografii Kraju Związkowego Nadrenii-Palatynatu)

DROGA CZYTELNICZKO, DROGI CZYTELNIKU,

współobywatele pochodzenia zagranicznego przyczyniają się w znacznym stopniu do sukcesu gospodarczego kraju związkowego Nadrenia-Palatynat i wzbogacają go swoją różnorodnością kulturową.

Cudzoziemcy stanowią ok. 10,9 procent ogółu ludności Nadrenii-Palatynatu. Prawie 50 procent z nich to obywatele Unii Europejskiej, kolejna jedna czwarta posiada obywatelstwo jednego z krajów europejskich nie należących do Unii. Według umowy koalicyjnej Rządu Koalicyjnego Nadrenii-Palatynatu, potencjał rozwojowy naszego kraju jest i będzie ściśle związany z procesem imigracji. Centralnym zadaniem naszego kraju i naszego społeczeństwa jest umożliwienie obywatelkom i obywatelom pochodzenia zagranicznego kompleksowego udziału w życiu społecznym.

Żeby to zapewnić, osoby pochodzenia zagranicznego potrzebują również informacji o opiece prawnej i pełnomocnictwie prewencyjnym, bowiem prawo opiekuńcze ma ogromne znaczenie dla integracji i pełnowartościowego udziału w życiu społecznym.

Poniższa broszura dla migrantek i migrantów, wydana przez Krajowy Urząd do Spraw Socjalnych, Młodzieży i Zaopatrzenia, jest do Państwa dyspozycji w celu bezbarierowej informacji dotyczącej opieki prawnej i pełnomocnictwa prewencyjnego.

Cieszy mnie udostępnienie Państwu naszej broszury i zawartych w niej informacji.

Detlef Placzek

Präsident des Landesamtes für Soziales, Jugend und Versorgung Rheinland-Pfalz

(Prezydent Krajowego Urzędu do Spraw Socjalnych, Młodzieży i Zaopatrzenia Nadrenii-Palatynatu)

SPIS TREŚCI

I. OPIEKA PRAWNA	7
Trzy etapy prowadzące do ustanowienia opieki prawnej	8
Zakres obowiązków opiekuna lub opiekunki	10
Kto może pełnić funkcję opiekuna lub opiekunki?	13
Kto ponosi koszty opieki prawnej?	14
II. ROZPORZĄDZENIE O OPIECE	15
III. PEŁNOMOCNICTWO PREWENCYJNE	16

OPIEKA PRAWNA I MOŻLIWE ŚRODKI PREWENCYJNE

Każda osoba na skutek wypadku, ciężkiej choroby, problemów psychicznych czy chorób uwarunkowanych wiekiem może znaleźć się w sytuacji, w której nie będzie w stanie tymczasowo lub na stałe zajmować się ważnymi sprawami życiowymi.

W takim przypadku potrzebna jest osoba, która będzie reprezentowała prawa i interesy podopiecznego, na przykład w urzędach, instytucjach, bankach czy u lekarzy.

W Niemczech istnieje wiele możliwości reprezentowania osoby, która tego potrzebuje. Jedną z nich jest upoważnienie poprzez tak zwane pełnomocnictwo prewencyjne (*Vorsorgevollmacht*). Poprzez sporządzenie **pełnomocnictwa prewencyjnego** unika się z reguły ustanowienia opiekuna prawnego.

W przypadku, gdy pełnomocnictwo prewencyjne nie zostało sporządzone, życzenia dotyczące opieki prawnej można ustalić w **rozporządzeniu o opiece**.

Sąd opiekuńczy przy odpowiednim sądzie rejonowym decyduje o opiece ustawowej. Taka sytuacja ma miejsce gdy nie zostało sporządzone pełnomocnictwo prewencyjne.

Niniejsza broszura zawiera informacje dotyczące następujących tematów:

- I. **OPIEKA PRAWNA**
(*Rechtliche Betreuung*)
- II. **ROZPORZĄDZENIE O OPIECE**
(*Betreuungsverfügung*)
- III. **PEŁNOMOCNICTWO PREWENCYJNE**
(*Vorsorgevollmacht*)

I. OPIEKA PRAWNA

Regulacje dotyczące opieki prawnej znajdziesz w Kodeksie Cywilnym.

W przypadku choroby psychicznej, upośledzenia psychicznego, fizycznego lub umysłowego można przyznać danej osobie opiekę prawną. Taka opieka zostaje przyznana tylko wówczas, gdy niemożliwe staje się samodzielne wykonywanie ważnych spraw. Z reguły opieka prawna wymaga zgody osoby, której dotyczy, może jednak zostać przydzielona bez oświadczenia woli lub wbrew woli osoby wymagającej opieki.

Sąd opiekuńczy wyznacza dokładny zakres obowiązków opiekuna w stosunku do podopiecznego, które zostaną z nim uzgodnione. Opiekunka lub opiekun mają prawo reprezentować podopiecznego tylko i wyłącznie w zakresie ustalonych obszarów, które mogą dotyczyć np. zdrowia lub/oraz spraw finansowych podopiecznego, jak również załatwiania spraw urzędowych.

Po upływie najpóźniej siedmiu lat, sąd opiekuńczy sprawdza, czy opieka jest w dalszym ciągu konieczna czy może zostać uchylona.

Przy wyborze opiekunki lub opiekuna prawnego uwzględnia się przede wszystkim życzenia podopiecznego. W pierwszej kolejności do pełnienia tej funkcji zostają wzięte pod uwagę osoby bliskie podopiecznemu. Sędzina lub sędzia sprawdza następnie czy dane osoby posiadają odpowiednie kompetencje do wykonywania odpowiedzialnych zadań dla swojego podopiecznego.

Opiekunowie prawni są ustawowymi przedstawicielami swoich podopiecznych i reprezentują ich w czynnościach sądowych jak i pozasądowych. Należy pamiętać, że opieka prawna ma na celu pomoc, a nie narzucanie woli czy dominację nad podopiecznym!

Do osób niepełnosprawnych, zgodnie z Konwencją ONZ o prawach osób niepełnosprawnych (Artykuł 1) zaliczają się: „osoby, z długotrwałą obniżoną sprawnością fizyczną, umysłową, intelektualną lub sensoryczną, która w interakcji z różnymi barierami może ograniczać ich pełne i efektywne uczestnictwo w życiu społecznym na równych zasadach z innymi obywatelami”.

■ Choroby psychiczne

Pod tym pojęciem rozumie się wszystkie schorzenia psychiczne, których nie można uzasadnić dolegliwościami fizycznymi, jak również zaburzenia psychiczne na skutek schorzeń lub czynników zewnętrznych, np. w wyniku zapalenia, zmian lub obrażeń mózgu. Do chorób psychicznych mogą zaliczać się też uzależnienia (nałogi) przy odpowiednim stopniu ciężkości.

■ Upośledzenie umysłowe/zaburzenia poziomu rozwoju intelektualnego

Do grupy tej zaliczają się nabyte lub wrodzone ograniczenia zdolności umysłowych, które mogą przyczynić się do ograniczenia kompetencji socjalnych.

■ Upośledzenie psychiczne

Pod pojęciem upośledzenia psychicznego rozumie się trwałe ograniczenia, które rozwinęły się na skutek schorzeń psychicznych. Należą do nich również schorzenia umysłowe wywołane procesami starzenia, np. demencją.

■ Upośledzenie fizyczne

Dla osób, których zdolność do załatwiania własnych spraw jest mocno ograniczona albo niemożliwa na skutek chorób bądź upośledzenia fizycznego (np. przy trwałej niezdolności do poruszania się), również istnieje możliwość otrzymania opieki prawnej. Osoby niepełnosprawne fizycznie mogą otrzymać pomoc prawną tylko na własny wniosek.

Trzy etapy prowadzące do ustanowienia opieki prawnej

1. Zawiadomienie

Aby opieka prawna mogła zostać rozpatrzona i ustanowiona, niezbędne jest powiadomienie sądu opiekuńczego lub miejscowego urzędu opiekuńczego. Może to zrobić osoba, która się o taką opiekę dla siebie ubiega, jak również jej krewni, sąsiedzi, przyjaciele, znajomi, lekarze, instytucje pomocy społecznej, domy opieki lub szpitale.

2. Postępowanie

Sąd opiekuńczy zleca urzędowi opiekuńczemu sprawdzenie, czy istnieją przesłanki do przydzielenia opieki prawnej. Urząd opiekuńczy rozmawia z osobą wymagającą opieki oraz pozostałymi zainteresowanymi i ustala, jakie sprawy należy uregulować, a następnie informuje o tym sąd opiekuńczy. Urząd opiekuńczy zawiadamia również sąd opiekuńczy o tym, kto wydaje się odpowiedni do pełnienia funkcji opiekunki lub opiekuna prawnego. Znaczącą rolę przy wyznaczaniu opieki prawnej odgrywają ekspertyzy oraz sprawozdania socjalne. Sprawozdania socjalne sporządza urząd opiekuńczy. Takie sprawozdanie zawiera informacje dotyczące:

- konieczności oraz zakresu opieki prawnej
- opiekunki lub opiekuna prawnego
- sposobu wykonywania opieki i okresu czasu na jaki zostanie ona przyznana np. czy opieka może być ustalona tylko tymczasowo.

Sprawozdanie socjalne zostaje następnie przekazane do sądu.

Orzeczenia oraz zaświadczenia psychiatryczne są sporządzane przez ekspertów medycznych lub urzędy do spraw zdrowia na zlecenie sądu opiekuńczego. Przed wydaniem ostatecznej decyzji, sędzina lub sędzia sądu opiekuńczego jest w obowiązku wysłuchać osobiście osoby wymagającej opieki. To oznacza, że taka osoba ma możliwość jeszcze raz wyczerpująco wyrazić swoje zdanie. W sytuacji gdy osoba wymagająca opieki nie zna języka niemieckiego zostaje jej przydzielony tłumacz lub tłumaczka ustna. Aby można było ustanowić opiekę prawną, osoba jej wymagająca musi z zasady wyrazić zgodę. Istnieją jednakże sytuacje wyjątkowe, w których można przyznać opiekę prawną nad osobą, która nie wyraziła życzenia przyznania opieki lub jest jej przeciwna.

3. Decyzja

Sędzina lub sędzia sądu opiekuńczego wydaje decyzję o przyznaniu opieki na podstawie sprawozdań socjalnych, ekspertyzy psychiatrycznej oraz po wysłuchaniu osób zainteresowanych. Wszystkie osoby zainteresowane otrzymują decyzję o ustanowieniu opieki prawnej w pisemnym postanowieniu. Postanowienie otrzymuje również urząd opiekuńczy. W postanowieniu ustala się kto będzie pełnił funkcję opiekunki lub opiekuna prawnego oraz jaki będzie zakres zadań, do których upoważniony jest opiekun.

Każda strona postępowania ma prawo zgłosić odwołanie od decyzji sądu.

Zakres obowiązków opiekuna lub opiekunki

Opieka zdrowotna

Opieka zdrowotna obejmuje regulację wszystkich spraw w zakresie zdrowia. Jeśli osoba wymagająca opieki jest w stanie samodzielnie zajmować się swoimi sprawami zdrowotnymi, wówczas również decyzje na temat swojego zdrowia może podejmować samodzielnie.

W pozostałych przypadkach decyzję musi podjąć opiekunka lub opiekun.

Do obowiązków opiekuna należy między innymi:

- wyrażenie zgody na
 - stosowanie środków terapeutycznych
 - wykonanie badań profilaktycznych
 - przeprowadzanie operacji
- zezwolenie na badania lekarskie, operacje i zabiegi medyczne
- zagwarantowanie zastosowania się do zaleceń lekarza
- obowiązek informowania opiekuna przez lekarza (w przypadku opiekuna nie obowiązuje zachowanie tajemnicy lekarskiej).

Opiekunka lub opiekun prawny znajduje się w stałym kontakcie z lekarzami, szpitalami, pielęgniarkami oraz pozostałymi instytucjami opieki zdrowotnej i konsultuje się z nimi w każdej sprawie dotyczącej zdrowia podopiecznego.

Zarządzanie majątkiem

Oznacza regulację oraz ochronę spraw finansowych podopiecznych.

Należą tutaj np.:

- zarządzanie kontem bankowym podopiecznego
- sprawdzanie dochodów i wydatków
- ustalanie i składanie wniosków w sprawie przyznania odpowiednich dochodów i świadczeń socjalnych
- składanie wniosków w sprawie przyznania zniżek i ulg.

Występowanie przed urzędami

Opiekunka lub opiekun w ramach wyznaczonych obowiązków składa wnioski w imieniu podopiecznego. Do tych obowiązków należy również wszelkiego rodzaju korespondencja oraz rozmowy telefoniczne z władzami i urzędnikami. Kwestie prawne dotyczące cudzoziemców mogą również należeć do obowiązków opiekunki lub opiekuna prawnego.

Korespondencja

Do tych czynności należy przyjmowanie i otwieranie poczty podopiecznego, jak również jej przechowywanie. Zakres tych obowiązków jest konieczny tylko i wyłącznie wtedy, gdy podopieczny nie jest w stanie samodzielnie zajmować się swoją korespondencją.

Prawo decydowania o miejscu pobytu

Zgodnie z ustawą o meldunku krajów związkowych (*Meldegesetz*) i przepisami policyjnymi, opiekunka lub opiekun ma obowiązek zawiadomić biuro meldunkowe (*Einwohnermeldeamt*) o zameldowaniu, wymeldowaniu i przemeldowaniu. Opiekunka lub opiekun może zawierać i wypowiedać umowy najmu w imieniu swojego podopiecznego.

Do zakresu obowiązków związanych z decydowaniem o miejscu pobytu, należy również decyzja o ograniczeniu wolności podopiecznego poprzez umieszczenie go na oddziale zamkniętym szpitala albo instytucji opieki. Jeśli istnieje taka możliwość, decyzja co do miejsca pobytu powinna zostać podjęta wspólnie z podopiecznym.

Ograniczenie wolności podopiecznego

W szczególnych przypadkach (np. gdy istnieje niebezpieczeństwo, że podopieczny narazi własne zdrowie na poważny uszczerbek lub popełni próbę samobójczą), podopieczny może zostać umieszczony na zamkniętym oddziale szpitala, domu spokojnej starości czy innej instytucji opieki.

O potrzebie ograniczenia wolności poprzez umieszczenie w danej instytucji decyduje sąd opiekuńczy, po złożeniu odpowiedniego wniosku przez opiekunkę lub opiekuna prawnego.

Pozostałe środki ograniczające wolność

Pod tym pojęciem rozumie się zastosowanie różnego rodzaju środków zabezpieczających wobec podopiecznego, które regularnie lub przez dłuższy czas ograniczają jego wolność poprzez stosowanie urządzeń mechanicznych, podawanie lekarstw lub w inny sposób (np. barierka zabezpieczająca łóżko, pasy na brzuch lub na nogi krępujące ruchy, związywanie rąk i nóg, zamykanie pokoju na klucz, podawanie środków uspokajających).

Również w tym przypadku niezbędne jest zezwolenie sądu, w sytuacji gdy podopieczny nie jest zdolny do wyrażenia zgody.

Sprawy mieszkaniowe

W zakresie tych obowiązków opiekun lub opiekunka zajmuje się sprawami dotyczącymi regulowania spraw mieszkaniowych np. zawarciem oraz utrzymywaniem umowy o wynajem. Poza tym może też zająć się przeprowadzką do odpowiedniego domu opieki, wypowiedzieć umowę o wynajem oraz zlikwidować gospodarstwo domowe.

Podopieczny może uzyskać pomoc we wszystkich sprawach mieszkaniowych, np.

- pytania dotyczące finansowania mieszkania (koszty wynajmu oraz opłat dodatkowych)
- utrzymywanie kontaktu z wynajmującym i administracją mieszkania
- utrzymywanie kontaktu z dostawcą energii.

Opiekunka lub opiekun może wypowiedzieć umowę o wynajem mieszkania tylko za uprzednim zezwoleniem sądowym.

Kto może pełnić funkcję opiekuna lub opiekunki?

1. Opiekun pełniący funkcję społecznie (niezawodowo)

Niezawodowy opiekun lub opiekunka nie sprawuje swojej funkcji z racji wykonywanego zawodu, co oznacza, że nie dostaje za to wynagrodzenia, lecz wyłącznie roczny zwrot poniesionych kosztów.

Aby spełniać nad kimś opiekę prawną, należy wypełnić szereg wymagań, do których należą m.in. dobra znajomość języka niemieckiego oraz niemieckiego systemu prawnego i socjalnego.

Przy wyborze niezawodowego opiekuna i opiekunki zwraca się przede wszystkim uwagę na najbliższe mu osoby, które są w stanie sprawować nad nim odpowiednią opiekę. Najczęściej są to osoby pochodzące z rodziny lub z kręgu społecznego podopiecznego.

Urząd i sąd opiekuńczy stwierdzają, czy dana osoba spełnia wymogi na sprawowanie funkcji opiekunki lub opiekuna prawnego.

Urząd opiekuńczy oraz stowarzyszenia do spraw opieki prawnej (*Betreuungsvereine*) zapewniają opiekunowi niezawodowemu niezbędną pomoc i wsparcie. Stowarzyszenie do spraw opieki prawnej jest również odpowiedzialne za szkolenia, dokształcanie i kwalifikowanie opiekunek i opiekunów niezawodowych.

2. Opiekun zawodowy

Zawodowym opiekunem lub opiekunką jest w Niemczech osoba, która sprawuje opiekę prawną nad daną osobą w ramach własnej odpłatnej działalności gospodarczej (*Gewerbe*). Stowarzyszenia do spraw opieki prawnej zatrudniają opiekunki i opiekunów zawodowych (*Vereinsbetreuer*), którzy są zatrudniani przez stowarzyszenia na etat.

Opiekunowie zawodowi oraz zatrudniani przez stowarzyszenia do spraw opieki prawnej muszą posiadać odpowiednie kwalifikacje i być w stanie zagwarantować niezbędną opiekę prawną osobie jej potrzebującej. Ustawa o kształceniu zawodowym (*Berufsbildungsgesetz*) nie przewiduje kształcenia zawodowego na opiekuna prawnego np. w formie Ausbildung czy na szczeblu uniwersyteckim.

Kto ponosi koszty opieki prawnej?

Z reguły koszty opieki ponosi podopieczny.

Są to koszty sądowe albo wynagrodzenie dla zawodowych opiekunek i opiekunów oraz zwrot poniesionych kosztów dla opiekunek i opiekunów niezawodowych.

W sytuacji gdy podopieczny nie posiada żadnych dochodów lub są one zbyt niskie, administracja sądowa pokrywa koszty z kasy państwa. Majątek powyżej 5.000 euro musi zostać wykorzystany do pokrycia kosztów opieki. Jeśli wolna kwota majątkowa przekracza 5.000 euro, wówczas podopieczny musi sam opłacić wynagrodzenie dla zawodowych opiekunów oraz zwrot poniesionych kosztów dla opiekunów niezawodowych.

Weryfikacją zajmuje się sąd opiekuńczy, który ewentualnie wystawia rachunek za roczne opłaty i wydatki, do których zaliczają się opłaty sądowe.

Wolną kwotą majątkową dla kosztów postępowania sądowego jest kwota 25.000 euro. Osoby, których wolny majątek przekracza tę kwotę, muszą same pokryć ewentualne opłaty lub koszty za ekspertyzy medyczne.

II. ROZPORZĄDZENIE O OPIECE

Rozporządzenie o opiece jest środkiem prewencyjnym, dzięki któremu osoba zainteresowana może z góry ustalić kto miałby zostać jej opiekunem lub opiekunką i jakie życzenia powinny zostać uwzględnione.

Można przy tym również podać osoby, które w żadnym wypadku nie powinny zostać ustanowione opiekunem lub opiekunką.

Rozporządzenie o opiece pozwala na określenie życzeń dotyczących postępowania opiekuńczego, zakresu obowiązków opiekuna, dotacje na rzecz osób trzecich, instrukcji dotyczących leczenia oraz umieszczenia w instytucjach opieki.

Rozporządzenie o opiece jest zatem ważne w sytuacji, gdy sąd opiekuńczy ustanawia opiekę prawną nad osobą, która nie jest już w stanie samodzielnie wyrazić swojej woli. Rozporządzenie takie wyznacza osobę, która powinna pełnić funkcję opiekuna. Istnieje też możliwość wyznaczenia kilku osób do poszczególnych zadań; można też wymienić osoby, które w żadnym wypadku nie powinny zostać powołane na funkcję opiekuna.

Jeśli sądowi opiekuńczemu zostało przedłożone rozporządzenie o opiece, powinien on zasadniczo uwzględnić je w podejmowaniu decyzji dotyczącej opieki prawnej.

Sąd opiekuńczy ma obowiązek sprawdzenia oraz ustalenia, czy osoba zgłoszona spełnia przesłanki do pełnienia funkcji opiekuna.

W przypadku gdy rozporządzenie o opiece nie zostało sporządzone, sąd opiekuńczy wybiera w razie potrzeby odpowiednią osobę.

III. PEŁNOMOCNICTWO PREWENCYJNE

Pełnomocnictwo prewencyjne oznacza prywatno-prawną umowę pomiędzy osobą udzielającą pełnomocnictwa (*Vollmachtgeberin / Vollmachtgeber*) a osobą zaufaną, która otrzymuje pełnomocnictwo, tzw. osobą uppełnomocnioną (*Bevollmächtigte / Bevollmächtigter*). W pełnomocnictwie prewencyjnym zostaje ustalone, jaka osoba lub osoby zostaną wyznaczone do reprezentowania ważnych spraw.

Pełnomocnictwo ma charakter zabezpieczający i może zacząć obowiązywać dopiero w momencie, gdy osoba udzielająca pełnomocnictwa nie chce lub nie jest w stanie samodzielnie regulować czynności prawnych.

W momencie udzielania pełnomocnictwa, osoba, która go udziela musi być pełnoletnia i zdolna do czynności prawnych.

Każdy człowiek ma prawo do sporządzenia pełnomocnictwa prewencyjnego. Istnieje możliwość wykorzystania istniejących już formularzy lub blankietów.

Stowarzyszenia do spraw opieki prawnej i urzędy opiekuńcze zajmują się doradztwem na temat pełnomocnictwa prewencyjnego.

Jest też możliwe, aczkolwiek nie niezbędne, skorzystanie z pomocy notariusza przy sporządzaniu pełnomocnictwa prewencyjnego.

Pełnomocnictwo prewencyjne niweluje konieczność ustanowienia opieki prawnej przez sąd opiekuńczy.

Osoba uppełnomocniona może natychmiast i bez zbędnej biurokracji przejąć czynności prawne dla osoby, która pełnomocnictwa udzieliła.

Banki uznają z reguły pełnomocnictwa prewencyjne, które są spisane tylko na ich własnych formularzach lub te poświadczone przez notariusza.

Nie jest wymagana żadna specjalna forma przy spisywaniu pełnomocnictw. Jeśli pełnomocnictwa zostaną sporządzone w formie pisemnej, co jest zalecane, należy je również osobiście podpisać.

Uwierzytelnienie i poświadczenie pełnomocnictwa przez notariusza nie jest konieczne, jednak zaleca się je w momencie, gdy wraz z udzieleniem pełnomocnictwa dochodzi np. do sprzedaży domu lub terenu.

Uwierzytelniając pełnomocnictwo prewencyjne, notariusz lub urząd opiekuńczy stwierdza autentyczność podpisu osoby go sporządzającej.

Poświadczenie pełnomocnictwa jest niezbędne ustawowo w następujących przypadkach:

- zakup lub sprzedaż gruntów lub nieruchomości
- transakcje prawno-handlowe np. sprzedaż przedsiębiorstwa, zmiana formy prawnej spółki
- odrzucenie spadków
- zawarcie umowy o pożyczce konsumenckiej.

Urzędy opiekuńcze są uprawnione do uwierzytelniania pełnomocnictw prewencyjnych, co zostało uregulowane w ustawie dotyczącej urzędów opiekuńczych, (*Betreuungsbehördengesetz*), nie są jednak uprawnione do poświadczania pełnomocnictw.

OPIEKA PRAWNA

Rheinland-Pfalz

LANDESAMT FÜR SOZIALES,
JUGEND UND VERSORGUNG

Rheinallee 97-101
55118 Mainz

Telefon 06131 967-260
www.lsjv.rlp.de

POLNISCH

Przekazane przez: